

det vil ganske sikkert volde store Vanskeligheder for Arbejdet paa dette Anlæggendes Gennemførelse. Jeg for min Del haaber dog, at det alligevel skal kunne lykkes at faa Sagen fremmet paa en saadan Maade, at disse Vanskeligheder, som Regeringen har lagt den i Bejen, ikke skulle blive aldeles uovervindelige. Jeg tiltror mig ikke Evne til at bedømme denne Sag i alle dens Enkeltheder og navnlig ikke paa det nu foreliggende Tidspunkt. Der er mangfoldige Ting, som jeg for mit Vedkommende trænger til nærmere Oplysning om, men jeg antager, at man i et Udvalg vil kunne faa indhentet dem, og jeg skal derfor paa det nuværende Stadium blot tillade mig at anbefale Tinget at fremme Sagen med al den Velvillie, som Tinget altid har næret over for denne Sag, og gøre sit til, at de Hindringer, som Regeringen har lagt i Bejen for dens hurtige Fremme, saa godt som muligt kunne blive overvundne.

C. Sage: Det har glædet mig meget at høre de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Taler, som nu havde Ordet. Det glædede mig meget, at han, der jo maa antages at udtale de Anskuelser, der næres af dette Tings Flertal, ydede Forslaget saa varm og usforbeholden en Tilslutning, som han gjorde, og ikke mindst glæder det mig, at han har Dje for, at denne Sag ikke er af ensidig kjøbenhavnsk Interesse, men at den, naar den gennemføres paa hensigtsmæssig Maade, utvivlsomt maa siges at være til hele Landets økonomiske Gavn. Jeg kan heller ikke andet end yde det ærede Medlem min Tilslutning til de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til det beklagelige ved den Skæbne, som blev det i sidste Samling stillede Forslag om Medførelsen af en Kommission til Del fra Regeringens Side. Naar vi nu begynde den reelle Forhandling af denne meget vigtige Sag, maa jeg derfor ogsaa først fremsette nogle Bemærkninger angaaende det, som fete sidste Foraar. Det vil erindres, at Lovforslaget blev forelagt i Landstinget den 7de Februar, og at det kom til Behandling hos os den 27de Marts. Der var altsaa kun et Par Dage tilbage i den Samlingens Slutning. Forslaget havde i Landstinget været Genstand for et Udvalgs Behandling, og i dette Udvalg kom der en Række meget vægtige Indvendinger til Orde. Forslaget blev ganske vist i sin endelige Skikkelse sendt herover med alle Stemmer mod een, men det er jo ikke første Gang, man har set, at et Forslag gaar enstemmig til det andet Ting, naar man, saa sikkert som at 2 og 2 er 4, veed, at man faar det

at se igen. Selve den Modstand, som kom saa skarpt til Orde fra det særlig handelskyndige Medlem i Landstinget, gav sig ikke en Gang tilkende ved Afstemningen, idet netop det paagældende Medlem ikke stemte imod Forslaget. Men som Sagen kom til os fra Landstinget, ledsaget af den afgivne Udvalgsbetænkning, forelaa der fra Landstingets Side Udtryk for, at en stor Mængde Spørgsmaal vare saa lidet oplyste, at Landstinget i Virkeligheden slet ikke havde været i Stand til at danne sig en selvstændig Mening om disse Punkter. Jeg skal tillade mig her at fremdrage disse uoplyste Spørgsmaal, som ere omtalte i Landstingets Betænkning. For det første — siges det af Udvalgets Flertal — at hvor stor eller liden Nytte Frihavnen vil bringe, er Udvalget ikke i Stand til at angive. For det andet, hedder det videre, har Flertallet næret nogen Tvivl om, hvor vidt Industri-Frihavns Anlæg vil gøre den tilsigtede Nytte, og om den overhovedet vil give Anledning til Udvikling af en større Virksomhed. For det tredje hedder det, at hele Spørgsmaalet om Indførslen af Varer fra Frihavns territoriet til Toldomraadet maa nærmere ordnes, men at de herhen hørende Spørgsmaal har Udvalget ikke fundet sig foranlediget til at gaa nærmere ind paa i Djeblisset. For det fjerde hedder det sig, at der intet kan siges om, hvor stor en aarlig Udgift Statskassens Garanti for de Laan, som Havneassisen skal optage, kan antages at ville medføre. For det femte, at hvor stort Beløbet vil blive til det forøgede Toldoplysn, kan heller ikke opgives med nogen Bestemthed. For det sjette hedder det fremdeles fra hele Udvalget, at den Plads, som er tilkænt Frihavnen, ligger længere borte fra Toldboden, end det er ønskeligt. For det syvende fremhæves det, at den østre Mole gaar altfor langt ud paa Tunderreden, og det maa meget bestemt tilraades, at hele Frihavns territoriet strækkes længere tilbage mod Vest. For det ottende henstilles det til nærmere Undersøgelse, om det ikke vilde være rigtigst, at den Bane, der skal forbinde Frihavnen med det øvrige Banenet, strax anlægges paa en Dæmning i Stedet for i Niveau. For det niende fremhæves det, at det vilde være af stor Betydning, at der lægges en Bane fra Toldboden til Havnegade, for at ogsaa den øvrige Del af Københavns Havn kunde faa Udgang til en let, hurtig og billig Transport af Gods fra og til Frihavnen; da dette Spørgsmaal imidlertid ikke foreligger tilstrækkelig undersøgt og oplyst, kan Udvalget ikke stille noget Forslag derom. Hele denne Række af Tvivlsmaal blev altsaa fremdragen af hele Udvalget eller af Udvalgets Flertal,